

Publicerad 2017-08-26 17:32 av Elisabeth Nilsson

VILSNA EXISTENSER

Många ger mig sina ord

utslagna på bänken

med flasktröst

för livets baksida

deras öde

kunde varit mitt

dement liten tant

talar plötsligt redigt

skrattar och ler

nyper i min spetsblus

kvinnoklädd man

berömmar min handväska

vi pratar en stund

kvinnor med annat språk

talar med händer

ler med ögonsorg

för flykt från hemma

gamla gubbar

pratar om ensamhet

frun som dött

kanske ser de

sig själva i mig

läser mina gömmor

där livet är lagrat

det som inte syns

på klädsam utsida

och jag tar dem alla

till mitt hjärta

jag vet vad en blick

ett ord kan betyda

för en vilsen existens

dold för allas blickar

mig såg ingen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisabeth Nilsson med Poeter.se id #33406 innehar upphovsrätten